

CUPRINS

ROMANȚE PENTRU MAI TÂRZIU (1908)	5
Romanța noului-venit	6
La poarta celor care dorm	9
Romanța noastră	11
Spre Insula enigmă	14
Romanța marilor dispăruți	17
Romanța celor trei romanțe	19
Romanța cheii	21
Romanța zilelor de ieri	23
Romanța mortului	24
Romanța morții	26
Romanța corbului	28
Romanța celor ce se vând	30
Romanța pelerinului	31
Sonet	33
Pelerinii morții	34
În templul liniștii	36
Nocturnă (<i>În noaptea-aceea luna părea un cap de mort...</i>) ...	38
Pe Dunăre	39
Crepusul la Tomis	41
Sosesc corăbiile	43
Romanța celor trei corăbii	44
Romanța celor trei galere	46
Octombrie	48
Romanța celui ce s-a-ntors	50

Romanță fără muzică (<i>Ca s-ajung până la tine, i-am zis calului...</i>)	52
Multașteptatei	54
Acelei care va veni	55
Romanță fără muzică (<i>În tine-mi pun toată speranța...</i>)	57
Odeletă (<i>În cinstea ta</i>)	58
Romanță fără muzică (<i>Nu-i nimeni... nimeni să ne vadă și să ne-auză...</i>)	60
Celei mai aproape	61
Romanță fără muzică (<i>Că ne iubim – și-o știe lumea toată...</i>)	63
Celei care trece	65
Celei care pleacă	66
Trei lacrimi reci de călătoare	67
Celei învinse	68
Romanța amantelor de ieri	70
Celei care minte	72
Romanță fără muzică (<i>În seara când ne-om întâlni...</i>)	74
Marș funebru	76
LITURGHII PROFANE (1908)	79
Clopotele	80
În orașul cu trei sute de biserici	81
Götterdämmerung	83
La umbra crucilor de lemn	85
O, nu te-apropia de mănăstire!	87
DE VORBĂ CU MINE ÎNSUMI (1913)	89
De vorbă cu mine însumi	90
Ecce homo	92
Alea jacta est	94
Trec vagabonzii	96
Nocturnă (<i>Ce cap de Rege-Saltimbanc părea azi-noapte luna!</i>)	98
Spre soare	100
Romanța soarelui	102

Glasul morilor	104
Romaña iahturilor	106
Romaña nordică	109
Prin gările cu firme-albastre	110
Pastel de toamnă	112
Pastel bolnav	114
Pastel mecanic	115
Cântă un matelot... ..	117
Odeleta (<i>Tu pari a fi venită dintr-un regat pustiu...</i>)	119
Într-un bazar sentimental	120
Vafi... ..	122
Romaña ultimei seri	124
Celei din urmă	126
Romaña Rozinei	128
Romaña policromă	130
Triptic banal	132

STROFE PENTRU CELE PATRU ANOTIMPURI

(1930)	137
Primăvară inutilă	138
Vara în capitală	140
Cu Toamnă în odaie	142
De vorbă cu Iarna	144

STROFE PENTRU FAPTELE DIVERSE (1930) ...

Ultima oră	148
Moartea pasagerului	150
Pastel profan	151
Amiază rurală	153
Seară rurală	154
Acuarelă	156
Pastel banal	158
Rânduri pentru Sulamita	160
Nihil (<i>Ascultă!</i>)	162
Împăcare postumă	164
Echinox de toamnă	166

Romanță fără ecou	167	
STROFE PENTRU MINE SINGUR (1930)		169
Regăsire postumă	170	
Pe harta Europei	172	
Solilocul nebunului	175	
Partenza	177	
STROFE PENTRU CEL DE SUS (1930)		177
Rugă pentru Duminica Floriilor	178	
Ruga pentru ziua schimbării la față	179	
Rugă pentru ziua mea onomastică	180	
Rugă pentru iertarea păcatelor	182	
Rugă pentru ultima rugă	183	
NU SUNT CE PAR A FI... (1936)		185
În loc de prefață	186	
Rânduri pentru carte	188	
Rânduri pentru întregirea mea	190	
Rânduri pentru un necredincios	192	
Epilog sentimental	194	
Poveste scurtă	196	
Quiproquo	198	
În cinstea celei care a plecat	200	
Romanța tinereții	202	
Rânduri pentru Brigitta	205	
Rânduri pentru Mi-Tzu-Ko	208	
De ce-ai plecat?	210	
Romanța răspunsului mut	212	
Romanța inimii	215	
Nu sunt ce par a fi	216	

ROMANȚE PENTRU MAI TÂRZIU

(1908)

Lui Tilică Burillianu

*Je bais le mouvement qui déplace les lignes
Et jamais je ne pleure et jamais je ne ris. **
Charles Baudelaire

* *Urăsc tot ce e zăbucium tulburător de linii,
Și nu râd niciodată și nu plâng niciodată.
(trad. Al. Philippide)*

ROMANȚA NOULUI-VENIT

Străinule ce bați la poartă,
De unde vii
Și cine ești?...
Străinule de lumea noastră,
Răspunde-ne de unde vii,
Prin care lumi trăiși coșmarul nepovestitelor povești
Și-n care stea gășiși coloarea decoloratei nebunii?...

De unde vin?...
De unde pot veni, când ochii-mi,
Plini de regrete și tristeți,
Par două candelă aprinse în cripta morților poeți?
Priviți...
Sandalele-mi sunt rupte,
Iar toga ce mi-o dete-Apollo
În noaprea când pornii spre voi
Abia-și mai flutură albastrul de-a lungul umerilor goi.

Sunt gol
Căci calea-mi fuse lungă
Și-n calea mea-întâlnii pe rând
Pe toți câți vrură să vă vândă
Podoabe noi ce nu se vând,
Pe cei ce vrură să vă cânte romanțe noi,

Pe cei ce vrură
Să vă-ndrumeze spre mai bine –
Spre-acel frumos întrezărit
În armoniile eterne
Dintr-un sfârșit
Și-un infinit,
Pe cei ce v-au adus lumina,
Pe cei ce i-ați primit cu ură
Și i-ați gonit cu pietre –
Pietre ce s-or preface-n pedestale
În clipa când vă va cuprinde beția altor ideale!...

De unde vin?
Eu vin din lumea creată dincolo de zare –
Din lumea-n care n-a fost nimeni din voi.
Eu vin din lumea-n care
Nu-i ceru-albastru,
Și copacii nu-s verzi, așa cum sunt la voi,
Din lumea Nimfelor ce-așteaptă sosirea Faunilor goi,
Din lumea cupelor deșarte și totuși pline-n orice clipă,

Din lumea ultimului cântec,
Purtat pe-a berzelor aripă
Din țărnm în țărnm,
Din țară-n țară,
Din om în om,
Din gură-n gură, –
Din lumea celor patru vânturi
Și patru puncte cardinale!...

Deschideți poarta dar,
Și-n cale
Ieșiți-mi toți cu foi de laur,

Iar voi, ce măsuțați cu versul gândurile ce n-au măsură,
Veniți în jurul meu degrabă,
Și-n cântul lirelor de aur,
Porniți cu mine împreună
Spre lumea-n care nu-s castele cu punți
Și șanțuri feudale,
Nici ruginite porți de-aramă, la care bat cei noi sosiți...
Veniți cu toți cât mai e vreme,
Și mai puteți cânta –
Veniți!...
Veniți, să vă aprind în suflet lumina stinselor făclii
Și-n versuri fantasmagoria și vraja noilor magii!
Iar cânturile voastre –
Cânturi cu care azi cerșiți o pâine –
Să le-ncunun cu strălucire aureolelor de mâine!...
Dar poarta a rămas închisă la glasul artei viitoare
.....
Era prin anul una mie și nouă sute opt îmi pare.

LA POARTA CELOR CARE DORM

lui Dimitrie Anghel

Hei, cântăreț!...
Oprește-ți truditul pas...
Nu știi
Că-aci-i sfârșitul celor ce-au început cei vii?...
Și nu știi că-n grădina din dosu-acestei porți
Începe, nouă, lumea sfârșită de cei morți?...

.....
Ești obosit – se vede
Ce drumuri prăfuite
Bătătoriși, sărmane cercetător prin stele
De frumuseți bizare și armonii smintite?

Tu, ce-ți târăști scheletul prin fața porții mele,
Ce nu găsiși în viață așteaptă să-ți dau eu.

Vezi poarta-aceasta verde?
E poarta mea...
De vrei
Să-nveți și tu povestea aleilor de tei
Sub care zac tăcute părerile de rău,
De vrei să-i știi pe nume toți morții ce-mi hrănesc
Cu trupul lor pământul grădinii,
Și de porți
Și tu ca alții-n suflet respectul pentru morți,
Oprește-te la poartă și bate de trei ori...

.....
Bine-ai venit!
Privește ce tei bătrâni umbresc
Pe cei culcați sub stratul de iarbă și de flori!...
Și ce miros de viață!...
Și teii, ce parfum
De sâhuri decoltate împrăștie pe-alee –
Or, tu cunoști parfumuri de carne de femeie.
Nu?
Parc-ai fi în parcul vreunui castel regesc
În care se serbează orgiile de seară –
Cei morți sunt înăuntru, iar vii sunt pe-afară!...
Pe câți grăbiți ca tine nu i-a oprit din drum
Grădina mea!...
Privește-i aleile de-aproape –
Nisipu-i praf de aur, și-n frunzele de tei
Verzi stofe de mătase s-ascund ca și sub pleoape,
Nu flori, ci ochi...
Privește-i...
Nu sunt și ochii *Ei?*...
.....
Și-acum mai pleci?
Răspunde-mi, sărman cercetător
De frumuseți bizare și armonii smintite –
Tu, ce bătuși în viață la poarta tuturor
Și nu-ntâlniși în cale decât porți zăvorâtel!...

Iar cântărețul care plângea, strângând la sân
Chitara cu trei strune, răspunde:
– Nu...
Rămân!...

ROMANȚA NOASTRĂ

*Sur ton beau tapis de poussière rose,
De poussière grise, de poussière blonde,
O! route, rois ou pauvres, fous ou fiancés,
Cueilleurs de baisers ou cueilleurs de roses,
Sur ton beau tapis de poussière blonde,
Tout le monde, tout le monde, tout le monde,
Y a passé.
Klingsor **

Pe-același drum,
Mânați de-același îndemn nefast al năzuinții,
De-aceleași neînțelese-avânturi spre tot mai sus,
Pe-același drum
Pe unde ieri trecură poate,
Străbunii noștri
Și părinții,
Pe unde, unii după alții, drumeții trec de mii de ani,
Noi –
Căroră ni-i dat să ducem enigma vieții mai departe
Și doliul vremilor apuse,

* *Pe frumoul tău covor de pulbere trandafirie,
De pulbere cenușie, de pulbere bălaie,
O, drum! regi sau sărmani, nebuni sau logodnici,
Culegători de săruturi sau culegători de trandafiri,
Pe frumosul tău covor de pulbere bălaie,
Toată lumea, toată lumea, toată lumea
A trecut. (fr.)*

Și-al idealurilor scrum
Pe-același drum
Vom trece mâine cerșind din țiterele sparte
La umbra zidurilor mute
Și-a secularilor castani!
Porni-vom tineri ca *Albastrul* imaculatelor seninuri...
Și-n calea noastră întâlni-vom
Pe cei bătrâni rămași în urmă –
Pe cei ce ne-or privi cu ochii în lacrimi
Cum le luăm-nainte.
Iar noi
Le vom citi-n figură cum suferințele le curmă
În suflet sfintele avânturi
Și-n gură caldele cuvinte...

Porni-vom tineri ca *Albastrul* imaculatelor seninuri...
Și-n calarea noastră întâlni-vom –
O!... câte nu poți să-ntâlnești
Când drumu-i lung
Și nesfârșită e năzuința ce te mână
Tot mai departe
Și te poartă,
Ca pe un orb ținut de mână,
Spre-ntrezărite-*Aureole* –
Nimicuri scumpe pământești!...

Porni-vom tineri ca *Albastrul* imaculatelor seninuri!...
Și mândri poate ca seninul albastru-al sângelui regesc.

Dar va veni o zi în care
Ne vom opri deodată-n drum,
Înspăimântați că-n urma noastră
Zări-vom pe-alții cum sosesc,

Cum ne ajung,
Ne trec-nainte
Și rîd că nu-i putem opri...

Da...
Va veni și ziua-n care vom obosi,
Și va veni
Un timp în care-al năzuinții și-al aiurărilor parfum
Ne va părea miros de smirnă,
Iar cântul țiterelor sparte
Un Psalm cântat de-un preot gîngav
La căpătâiul unei moarte
Pe care numeni n-o cunoaște...

Și-atunci, privind în urma lor –
Ca cei ce n-au nimic să-și spună
Cînd nu-și pot spune tot ce vor –
La umbra zidurilor mute
Și-a secularilor castani,
Vom adormi ca și drumeții
Ce dorm uitați de mii de ani!...